

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio [et] excusatio F. Martini Luther aduersus
criminationes D. Joha[n]nis Eccij**

Luther, Martin

[Wittenberg], [1519]

VD16 L 4452

Frater Martinus Luther optimo lectori Salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32409

Frater Martinus Luther optimo lectori Salutem.

¶ Eccius meus irascitur, mi lector, cōsecrauitq; sedi Aplice, aliam disputationis schedā, plenā irę suę & criminationis mei, adiecitq; pri oribus propositionibus vnā, fortiter irascentem, hoc est, nisi timerem disputationi futurę impedimentum fieri, pulchrā occasionē, maledictis suis semel respondēdi, Sed oia rēpus habēt, Hoc nūc satis fuerit, q; adductis aliquot sanctorū patrū dictis me hostem Ecclesię criminatur, sic intellige lector, per Ecclesiā Eccius, opiniones suas & heresim suorū, qui suadauerūt in indulgentiis, significat, Nam consecrator est Sedi Apostolicę, & more opinatorū heroum suorū loquitur, quī scripturę & patrū verbis, vtuntur, velut Anaxagorę elemētis, vt q̄ primū ea consecrarint sedi Aplice, mox transsubstāciata in eorum arbitriū vocabula (mirum dictu) quodlibet ex quibet sūt, etiā id significare idonea, quę vlt per febrē ipi somniāt, vel per muliebris inuidię impotentia delirant, deniq; tam infeliciter suę eis cedunt disciplinę, vt hoc ipm quod bonū dīdicerūt, nūq̄ bene intelligant, & iuxta Ap̄m, non intelligūt, neq; quid loquūtur, neq; de quibus affirmāt, hoc est, nec predicatū cum subiecto, nec subiectū cū predicato in p̄positione Cathogorica componere docti. Speramus futurum, vt simili dexteritate, & alia testimonia nobis producturus sit in futura disputatione, ne desit, quod etiam pueri rideant. Speraueram, Eccius didicisset ex epistola Erasmi literarū principis, tū ex D. Carlstadij inuicta Apologia, hebetudinem capitis sui, verum patientia Ecciana vincit omnia, satis est, si ceteris omnibus displiceat, sibi saltem & heroibus suis placeat.

Q, autē me hereticū & Boemū confelerauit, dicens me ignire veteres cineres &c. pro modestia sua facit, aut p̄ officio consecrationis, qua quicquid consecrat, eo consecratum est, nullo alio vsu chrisimate, q̄ veneno linguę suę.

Tu vero (ne hoc mali nominis agnoscam) interim scias mi lector, me de Monarchia Ro: Pont. non spernere, venerationem vniuersalem consensum tot fidelium, per Italiam, Germaniā, Galliā,

Añ

Hispaniam, Angliã, aliasq; regiones. Vnũ tm̃ a dño p̃cor,
ne vnq̃ sinat me dicere aut sentire, quod Eccio, qui nunc est,
placeat, Neforte pro libero arbitrio Christũ filium dei ostẽui
habeam, & pro Ro: Ecclesia, Christũ in India & oriente viuere
& regnare negẽ, seu vt & ego quid enigmatizem festiuo huic
enigmatisti. Ne cum Eccio cloacam Constantinopolitanam
dentorecludam, & de antiquis Aphricę homicidijs, noua celebrem
Ecclesię martyria. Nam vt venenati sui enigmatis scandalo non le-
daris, Scias, mi lector, inter articulos Ioannis Hull
cenferi etiã a nõnullis, hũc, qđ Ro: Pontificis papalem excel-
lentiã a Cæsare esse dixerit, qđ & Platina manifeste scribit. Ego
vero nõ Cæsareis, sed pontificijs decretis eandẽ monarchiã p̃-
bati posui, Ita sane ipsamet Ecclesia Lateranenũ. i. vrbe, de fron-
tis suę peripheriã cantat, dogmate Papali simul & Imperiali se
esse matrem Ecclesiarũ &c. noti sunt versiculi, Quid igit̃: Nec
esse est, vt ip̃a quoq; Ecclesia Eccio sit hullita, & igniat cineres,
Deinde quia mandato Papę, consensu Cardinaliũ toti⁹ Romę
& vniuersalis Ecclesię, illa sic cantat, nihil mirũ, si Eccius fastidiat
antiquos cineres, & pro officio consecrationis suę, consecrare
anhelat nouũ holocaustum sedi Aplice, semel Papam, Cardina-
nales, ipsamq; Ecclesiã Lateranenũ. in cineres nouos redactur⁹.
Deo gratia, qđ vnus saltem Eccius reliquus est, qui Catholice
sapiat, singularissimus ille singularitatis persecutor, ceteris om-
nibus per virus Boemię perditis, Sed quid mirũ, qđ sophistę
eiusmodi historias ignorent, qñ suas p̃positiones categori-
cas non intelligũt. Ego quidem hanc materiã nunq̃ tractaui
nec cogitavi disputare, Verũ Eccius iam diu grauissima in me
exulceratus inuidia, has odiosas esse p̃positiones sciens, cum in
ceteris desperaret victoriã, hic saltem mihi conciliare sperauit
indignationẽ, doctus catulum (vt dicitur) ferire corã leone &
ex disputatione veritatis facere Tragediam inuidię. Sed
criminentur quantũ velint, consecrent sedi Aplice suas adula-
tiones, consecrent scamno & scabello, consecrent etiam Ciste
Apostolicę (quãdoquidẽ hec ad rem indulgentiarũ & Mo-
narchiam maxime oĩm pertinet) Transiliant altare sui Baal,
clament voce maiore, deusem̃ est, forsitan loquetur, aut in itũ-
nerẽ, aut in diuersorio ẽ, aut certe dormit, vt excitetur. Sufficit
mihi quod Sedes Apostolica neq; vult, neq; p̃t quicq̃ cõtra
Christũ, Nec in hac re timebo, seu Papam, seu nomen Papę,
multo minus pappos & puppas istas. Vnum ego specto, ne

nomini mei Christiani spoliū, cedit in doctrine Christi purissimę dispendiū. Nā hic nolo, vllus meam expectet patientiam. Nolo Eccius querat, nec sub nigra, nec sub alba cuculla modestiā. Maledicta sit impię illi⁹ clemētię gloria, qua Achab dimittit Benadab hostem Israel, Hicem vellem nō modo esse potentissimus mordendo (quod Eccio dolet) sed inuictus quoq; deuorando, quo & Siluestros & Ciuestros, & Caietas nos & Eccios, reliquosq; fratres Christianę gratię impugnatores, vno (vt Isaię verbo vtar) ore deuorare possem. Tereāt alium per adulationes & consecrationes suas, Martinus sacerdos & consecrator Sedis Aplice contemnit. Cætera in disputatione & post disputationem, Sed & D. Andreas Carolstadius, victor Ecciani erroris iam dudū, veniet non fugitiuus miles, sed mortuū hunc, & ase prostratū leonem cum fiducia excipiet, tamen interim gaudere permittimus, miserā conscientia, simulata spe triumphī, & vana minarū iactancia. Igitur addo & ego meis ppositionibus terciādecimam aduersariam Eccianę iracundię, Dei fuerit ex ea disputatione, bonū pmore, quā tot malis inuidię & detractionis Eccius contaminat.

Bene vale mi Lector,

Cōtra Nouos & Veteres Errores defendet Martinus Luther has positiones sequentes, In Studio Lipsensi.

- I** Quotidie peccat oīs hō, sed & quotidie pœnitet, docēte Ch̄o, pœnitentiā agite, Excepto vno nouo qdā iusto, qui pœnitentia nō indiget, cū etiā palmites fructiferos q̄tidie purget agricola cœlestis.
- II** In bono peccare hominē, & p̄t̄m veniale, nō natura sua: sed Dei misericordia solū essetale, aut in puero post baptisimū peccatū remanens, negare, hoc est, Paulū & Christū semel conculcare.

A iij